

Nazwa przedmiotu: Techniki kompozytorskie XX w.		
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Twórczości, Interpretacji, Edukacji i Produkcji Muzycznej		Rok akademicki: 2021/2022
Kierunek: Dyrygentura	Specjalność Dyrygentura symfoniczna	
Forma studiów: stacjonarne	Profil kształcenia: ogólnoakademicki	Status przedmiotu: fakultet specjalistyczny
Rodzaj studiów: pierwszego stopnia	Forma zajęć: wykład/zajęcia grupowe	Język przedmiotu: polski
Koordinator przedmiotu	prof. dr hab. Ewa Kowalska-Zajęc	
Prowadzący zajęcia	prof. dr hab. Ewa Kowalska-Zajęc mgr Kosma Szust	
Cele przedmiotu	Uzyskanie wiedzy w zakresie europejskiej twórczości kompozytorskiej I połowy XX wieku oraz umiejętności efektywnego wykorzystania praktycznego zdobytych wiadomości.	
Wymagania wstępne	Wiedza nabyta na II roku studiów pierwszego stopnia.	
Kategorie efektów	EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU	Numer efektu kier./spec.
Wiedza	Absolwent zna i rozumie podstawowe techniki kompozytorskie.	6WG_12
Umiejętności	Absolwent potrafi tworzyć, realizować i odpowiednio wyrażać własne koncepcje artystyczne w postaci kompozycji muzycznych utrzymanych w różnych stylach.	6UW_1
Kompetencje społeczne	Absolwent jest gotów do podejmowania samodzielnych, niezależnych prac, wykazując się przy tym gromadzeniem, analizowaniem i interpretowaniem elementów niezbędnych do podejmowania zadań oraz kształtowaniem wewnętrznej motywacji i własnej organizacji pracy.	6KR_2
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		Liczba godzin
<ul style="list-style-type: none">zapoznanie z technikami kompozytorskimi używanymi przez najważniejszych twórców z I połowy XX wiekupoznanie terminologii oraz zakresu pojęcia technik kompozytorskichanaliza partytur muzyki XX wieku wspierana wybranymi fragmentami nagrańprzyswojenie umiejętności kształtowania we własnych próbach kompozytorskich poszczególnych elementów dzieła muzycznego według kryteriów charakterystycznych dla danej techniki kompozytorskiej, wyznaczonych w wyniku integralnej analizy wybranych kompozycji – rozwiązywanie zadań kompozytorskich w oparciu o wskazane przykładypraktyczne zastosowanie różnych systemów skalowych oraz organizacji materiału dźwiękowego		60
Metody kształcenia	Wykład ilustrowany wybranymi fragmentami nagrań, analiza wybranych partytur.	
Warunki zaliczenia	Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się <i>1 pkt ECTS = 30 godzin pracy studenta (zajęcia + praca własna)</i> Ocenie podlega przedstawiony na piśmie rezultat ćwiczeń kompozytorskich pod kątem poprawności zastosowanej techniki, samodzielnych analiz utworów oraz ustne sprawdzenie nabytej podczas wykładów i z lektury wiedzy o muzyce I połowy XX wieku.	

Rok	I		II		III	
Semestr	I	II	III	IV	V	VI
ECTS					2	2
Ogólna liczba godzin					30	30
Rodzaj zaliczenia					Zs	Zs
Literatura podstawowa						
Gołąb M., <i>Dodekafonia</i> , Bydgoszcz 1987						
Zieliński T., <i>Problemy harmoniki nowoczesnej</i> , Kraków 1983.						
Literatura uzupełniająca						
Antokoletz E., <i>Muzyka XX wieku</i> , Inowrocław 2009.						
Gołąb M., <i>Muzyczna moderna w XX wieku</i> , Wrocław 2011.						
Ostatnia modyfikacja opisu przedmiotu						
Data	Imię i nazwisko			Czego dotyczy modyfikacja		
10.12.2021	prof. dr hab. Ewa Kowalska-Zajac			Dostosowanie do nowego formularza opisu przedmiotu		

Sposoby realizacji i weryfikacji efektów uczenia się zostały dopasowane do sytuacji epidemiologicznej wewnątrznymi aktami prawnymi Uczelni.